

kali: »*θόj-mε-ni*«. I Əote neriu, kε »ki gárperi, kε ište mbi mua edé me ka zene ne grike, te me mbinič, edé veštrón te me haňe sin, ki iš mbi nε lis, edé lisi dijej, edé u škoňe è veňe ne punę time; me foli gárperi è me əa, kε ,amán, eja, te me špetótš nga zjaři, mos te dijem, è te te jap, tš te duatš«, edé u vajta de e špetova, edé ġe s i kerkova; tani ki do te me haje; əuaj de ti, tšiš ište e drejtā?« I Əote kali, kε »e drejta ište, te te haj gárperi tij, se ju nérézite jeni te pa-razi, kε s béneni razi kur. U ne i zoti im punova triđete vjet, sa u-betše ne keté hał, kε me šini; edé tani me lešoi ketú, kε s gjij hitš ġe te ha; le de até, kε s gjij te há, po sot soli lekuredžine, è me pa, è béri pazár lekúren te m a šes, edé nestre vjen lekurdžiu è me rjep lekuren; edé andáj ište haka, te te haje gárperi«. I Əote gárperi neriut, kε »še tani, kε ište haka, te te ha?« I Əote neriu, kε »ki ka inatin e tij, andáj əote aštú; po te vemi de ġeket te ġikónemi«. È aštú vanē ġeket te ġikónešin; ngaha vijnę, ġene nε ka te vjetre, po i šendóš. È si e pa neriu kane, kε iš i šendóš edé mbørnda me nε tšair, kε iš bari nera ne glu, edé kułotnej kau, i əot neriu gárperit, kε »vemi ne kau, te ġikónemi«, è si vanē ne kau, i əot neriu kaut, kε »te na ġikótš nε te drejt«. I Əote kau, kε »θόj-mε-ni, te ġikój«. I Əote neriu, kε »ki gárperi, kε e še ketú, edé veštrón te me haňe, ki iš mbi nε lis, edé lisi dijej, edé ki iš hazér, kε te dijej; me foli mua, edé vajta, e špetova; tani ki fštron te me haje«. I Əote kau, kε »e drejta ište, kε te te haj; se ju nérézite s keni sabre me větše; jeni əeria ne te tjera kafš. U zotit tim i kam punuare nε zet vjet, kε helše parméndene edé tšavne de me krahe, edé tani, kε s mundem me, me lešoi ketú ne ki tšairi, te mahem, è te me šes; edé dje soli kasápinę è me benej pazár, kε te me šes, è te me əerin è te me han, è te haje edé i zoti im miš nga u, kε i kam punuar nε zet vjet, è i kam ritur djelt me buk; tani išt e drejta, te te haje gárperi«. I Əote gárperi neriut, kε »e še, kε aštú ište haka, kε te te ha?« Edé ndejti kokən gárperi, t i ndziř sin. I Əote neriu, kε »mos me ha; te ġime edé nε tjetre akomi, è te ġikónemi«. Aštú e la gárperi, kε te ġejne edé nε tjetre, kε t i ġikón, po jo neri, nε nga kafšet e tjera. Nekə vijnę, kε te ġenēn tjetre kafše, ġene dérpelēn. Əote neriu dérpelēs, kε »neve tij do te te veme plake, te na ġikótš nε te drejt«. U əote dérpela, kε »θόj-mε-ni, t u ġikój«. I Əote neriu, kε »ki gárperi iš mbi nε lis, kε dijej, edé iš hazér gárperi, kε te dijej; edé me foli mua è me əa ,amán, špetó me, è te jap, tš te